

عنوان مقاله:

ارزیابی جهت گیری خانه های قدیم شیراز، با رویکرد بر بهره گیری از تابش خورشید؛ نمونه موردی دوره پهلوی اول

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مریم واجب منفرد - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز / دانشجو کارشناسی ارشد

سحر دبیری فر - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز / دانشجو کارشناسی ارشد

ساناز مشتری زهره نما - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز / دانشجو کارشناسی ارشد

هادی کشمیری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز / دکترای شهرسازی، استادیار دانشکده هنر و معماری

خلاصه مقاله:

معماری به عنوان یک فرایند طراحی از دیرباز همیشه سعی بر آن داشت که از انرژی خورشیدی به بهترین شکل ممکن استفاده نماید. جهت گیری مناسب ساختمان ها یکی از راهکارها برای بهره وری هرچه بیشتر از تابش خورشید می باشد. با توجه به شرایط اقلیمی شهر شیراز، جهت گیری ساختمان به دو گروه شمال شرقی - جنوب غربی و شمال غربی - جنوب شرقی تقسیم گردیده است. در پژوهش حاضر از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی استفاده شده و روش جمع آوری اطلاعات از طریق منابع کتابخانه ای - الکترونیکی و میدانی می باشد که در ابتدا با توجه به اقلیم و موقعیت جغرافیایی شهر شیراز به معماری مسکونی اقلیم نیمه گرم و خشک ایران به بررسی خانه های مسکونی دوره پهلوی اول پرداخته شد. در پایان مشخص گردید در شیراز با توجه به قابلیت بالای بهره گیری از تابش خورشید در تامین بخشی از روشنایی ساختمان ها، به راحتی نمی توان جهت گیری جغرافیایی خاصی را برای میزبانی مسکونی دوره پهلوی اول لحاظ نمود.

کلمات کلیدی:

جهت گیری خانه های شیراز، انرژی تابشی خورشید، اقلیم نیمه گرم و خشک، پهلوی اول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/587925>

